

Evarnazione di Pargà venduta ai Turchi dagli Inglesi (1818)

Η φυγή των Παργινών

Οι πτωχεύσεις της Ελλάδας από την ίδρυση του Ελληνικού κράτους

Κατά τη διάρκεια της Ελληνικής Επανάστασης καταναλώθηκε πλούτος και οι οικονομικές δομές που υπήρχαν καταστράφηκαν εξαιτίας του πολέμου. Το 1828 με τη Συνθήκη του Λονδίνου αναγνωρίζεται ως αυτοτελές κράτος, το Ελληνικό κράτος με το όνομα «Βασίλειον της Ελλάδος». Ήδη όμως από το 1824-1826 η Ελλάδα είχε αρχίσει να δέχεται δάνεια με αποκορύφωμα το 1826 όπου η κυβέρνηση θα κηρύξει την πρώτη πτώχευση.

Ας μην ξεχνάμε ότι το 1827 Ελληνικό κράτος δεν υπήρχε και τα δάνεια ήταν ονομαστικά στους επαναστάτες.

Οι αγγλικές τράπεζες τους δάνεισαν το ποσόν των 2,8 εκατομμυρίων λιρών της εποχής, όπου τελικά μόνο το 20% του ποσού έφτασε στο σκοπό του.

Τον Απρίλιο του 1826 η κυβέρνηση Ζαΐμη βρίσκει στο ταμείο του κράτους 16 γρόσια και ούτε μία λίρα.

Κατά την περίοδο του Βασιλέως Όθωνα γίνεται η πρώτη νομισματική μεταρρύθμιση και με Βασιλικό διάταγμα στις 8/2/1833, αντικαθίσταται ο Φοίνικας με τη δραχμή, η οποία και υποδιαιρείται σε 100 λεπτά.

Την ίδια περίοδο με την εγγύηση βέβαια των τριών μεγάλων δυνάμεων -Αγγλίας, Γαλλίας, Ρωσίας- εγκρίνεται δάνειο 60.000.000 γαλλικών φράγκων.

Τα 40.000.000 γαλλικά φράγκα κρατήθηκαν στο εξωτερικό, τα δε 20.000.000 γαλλικά φράγκα καταβλήθηκαν και σπαταλήθηκαν από την αντιβασιλεία και δόθηκαν στην Τουρκία για την εξαγορά των επαρχιών Αττικής, Εύβοιας, μέρους της Φθιώτιδας και σε έξοδα του Βαυαρικού στρατού, σύμφωνα με πληροφορίες του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη.

Και φυσικά από την κακή οικονομική κατάσταση και τη διαχείριση δεν μπορούσαν να καλυφθούν τα ελλείμματα, παρ' ό-

Συνέχεια στη σελίδα 14

Κοινωνικά Πάργας

Γεννήσεις:

- Ο Αυλωνίτης Βασίλειος του Σπυριδωνα & η Τσουμακόβα Αικατερίνα απέκτησαν κορίτσι στις 17.05.2012.
- Η Στέλιου Μαρία του Ευάγγελου & ο Καραφανής Ευάγγελος απέκτησαν κορίτσι στις 12.03.2012.
- Η Σιάνου Ευφροσύνη του Στέφανου & ο Κοσμάς Αλέξανδρος απέκτησαν αγόρι στις 07.04.2012.
- Ο Σπύρου Κων/νος του Παναγιώτου και η Λίτα Λιάκου του Γεωργίου απέκτησαν αγόρι στις 10-4-2012.

Γάμοι:

- Ο Μήτσουλης Γεώργιος του Σπυριδωνα & η Μουσελίμη Νικολέτα του Κυριάκου τέλεσαν Θρησκευτικό γάμο στις 05.05.2012 στην Πάργα.
- Ο Βέργος Θεοφάνης του Αθανάσιου & η Μπαλωμένη Όλγα του Κων/νου τέλεσαν Θρησκευτικό γάμο στις 12.05.2012 στην Πάργα.
- Ο Δήμιος Αθανάσιος του Χρήστου & η Ντόκου Αλεξάνδρα του Θωμά τέλεσαν Θρησκευτικό γάμο στις 12.05.2012 στην Πάργα.
- Ο Κώτσιος Ευάγγελος του Σπυριδωνα & η ΝΤΟΒΙΛΕ ΖΕΛΒΙΤΕ του ΓΚΙΝΤΟΤΑΣ τέλεσαν

Πολιτικό γάμο στις 06.06.2012 στην Πάργα.

- Ο Ντάλας Σπυριδών του Γεώργιου & η Ρέντζου Άννη-Τριάδα του Ευστράτιου τέλεσαν Θρησκευτικό γάμο στις 26.05.2012 στην Πάργα.
- Ο Τούσης Βασίλειος του Αναστάσιου & η Μήτου-Κώστη Χριστίνα του Γρηγορίου τέλεσαν Πολιτικό γάμο στις 30.04.2012 στο Καναλάκι Δήμου Πάργας.
- Η Νίκα Κατερίνα-Ελένη του Γεώργιου & ο Σορτάνος Γεώργιος του Ιωακείμ τέλεσαν Πολιτικό γάμο στις 25.02.2012 στο Περιστερί Ν.Αττικής.

Θάνατοι:

- Η Γκίκα Παρασκευή του Ευάγγελου, χήρα Ηλίας απεβίωσε στην Πάργα, στις 14.04.2012, 92 ετών.
- Ο Γκίκας Κωνσταντίνος του Χρήστου απεβίωσε στα Ιωάννινα, στις 17.04.2012, 85 ετών.
- Ο Βέκιος Πέτρος του Μάρκου απεβίωσε στην Πάργα, στις 24.04.2012, 65 ετών.
- Η Πλασκασοβίτη Μαρία του Φίλιππου, χήρα Ευστάθιου απεβίωσε στην Πρέβεζα, στις 28.05.2012, 86 ετών.
- Ο Δράκος Νικόλαος του Θρασύβουλου απεβίωσε στην Πάργα, στις 17.06.2012, 83 ετών.

Περιεχόμενα

Οι πτωχεύσεις της Ελλάδας από την ίδρυση

του Ελληνικού κράτους.....	1,14
Κοινωνικά.....	2
Μικρές Ειδήσεις.....	3-4
Το Μορφάτι και ο Όσιος Αρσένιος.....	5
Παργινές συνταγές.....	6
Γνωρίζετε ότι.....	6
Το νερό πηγή ζωής και ενέργειας.....	7
Πηγάδια της Πάργας.....	8-9
Δημοτικό τραγούδι: «Της Πάργας».....	10
Καραγκιόζης: Μια φριγούρα μύθος.....	11
Το πέρασμα 100 χρόνων στην παραλία της Πάργας.....	12
Το έλος Καλοδικίου (συνέχεια από προηγούμενο).....	13
Φωτορεπορτάζ.....	16

Σημείωμα του ΕΚΔΟΤΗ

«Πολλά τα χελιδόνια, λίγοι οι τουρίστες» κάπως έτσι θα περιέγραφε κανείς τη φετινή άνοιξη στην Πάργα. Ο βροχερός καιρός και η οικονομική κρίση συνέβαλαν στη μειωμένη τουριστική κίνηση. Ωστόσο, το καλοκαιράκι έφτασε και ελπίζουμε η Πάργα να ανακάμψει. Η φιλόξενη διάθεσή μας, η ομορφιά του τόπου μας, ο επαγγελματισμός και οι άρτιες τουριστικές εγκαταστάσεις για άλλη μία φορά θα είναι εκέγγυο μιας καλής καλοκαιρινής περιόδου.

Καλό Καλοκαίρι!

Ηλεκτρονικά διαβάζουμε την «ΠΑΡΓΑ» στο site:

www.scribd.com/sylogosparginonath ή στο www.facebook.com/sylogosparginonathinas

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ ΕΧΕΙ ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΑΜΕΤΕ ΓΙΑ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ!!!

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος Παργινών Αθηνών-Πειραιά-Περιχώρων «Η ΠΑΡΓΑ»
Μαρτίνας Κοτοπούλη 10, • 104 32 Αθήνα • Τηλέφωνο Γραφείου: 210 5225788 • Fax: 210 5237773
Εκδότης-Διευθυντής: Βέργος Αθανάσιος, Πετμεζά 16, 11743 Αθήνα, Τηλ.: 210 9240940
Σύνταξη: Δ.Σ. Σύλλογος
Εμβάσματα: Στέλιος Δημήτριος, Κώστα Βάρναλη 34, 122 44 Αιγάλεω, Τηλ.: 210 5615740
Στην Πάργα εισπράττουν οι: Γκούλιουρα-Γκούνα Τασία, Ανδρέου Γεώργιος, Λέννης Κ. Γεώργιος
Παραγωγή: Press Line, Μάγερ 11, Τηλ.: 210 5225479

Τα κείμενα που φέρουν υπογραφή, εκφράζουν τις απόψεις του συγγραφέα τους.
Η Συντακτική Επιτροπή διατηρεί το δικαίωμα της μη δημοσίευσης ή της σύντμησης των κειμένων κατά την κρίση της.

Μικρές Ειδήσεις • Μικρές Ειδήσεις • Μικρές Ειδήσεις • Μικρές Ειδήσεις

Η Ολυμπιακή φλόγα στην Πάργα

Στις 12/5/2012 έφθασε η Ολυμπιακή φλόγα από τον Πειραιά μέσω της ζεύξης του Ακτίου στην πόλη της Πρέβεζας. Μετά από μία σεμνή τελετή η φλόγα μεταφέρθηκε με αυτοκίνητο στην Πάργα το ίδιο απόγευμα.

Η τελετή καλωσορίσματος στην Πάργα έγινε στην Άγκυρα στην παραλία και οργανώθηκε με τη βοήθεια του καθηγητή Φυσικής Αγωγής Τάσου Παπανικολάου.

Στην τελετή συμμετείχαν τέσσερις λαμπαδηδρόμοι μαθητές γυμνασίου καθώς και οι αθλητικοί και πολιτιστικοί φορείς της περιοχής. Οι λαμπαδηδρόμοι ήταν οι: Κοσμάς Παπανδρέου, Άννα Κόκκορη, Ντάλα Σοφία και Βέκιου Αικατερίνη.

Η φλόγα μετά την Πάργα έφτασε στην Ηγουμενίτσα και στη συνέχεια διανυκτέρευσε στα Γιάννενα.

Οι Ολυμπιακοί αγώνες θα πραγματοποιηθούν στο Λονδίνο από τις 27 Ιουλίου έως τις 12 Αυγούστου 2012.

Επικίνδυνη κεραία κινητής τηλεφωνίας

Πότε επιτέλους θα ενδιαφερθούν οι ιθύνοντες, αν όχι για τη δική τους ζωή τουλάχιστον για τη ζωή των παιδιών τους; Έχει εγκατασταθεί κεραία κινητής τηλεφωνίας πολύ κοντά στο Δημοτικό Σχολείο και το Νηπιαγωγείο εδώ περίπου κι ένα χρόνο.

Παρ' ότι ο νόμος λέει ρητά ότι η απόσταση δεν πρέπει να είναι μικρότερη από 300 μέτρα από κτιριακές εγκαταστάσεις σχολείων, γηροκομείων, νοσοκομείων, η συγκεκριμένη κεραία τοποθετήθηκε στα 50 μέτρα περίπου από το σχολείο και πολύ κοντά στο Δημαρχείο όπου κωφεύουν οι αρμόδιοι σ' ένα τόσο σοβαρό ζήτημα.

Το να κάνουμε ότι δεν βλέπουμε την παρανομία δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει και δεν διατρέχουν κίνδυνο όλοι οι κάτοικοι της Πάργας.

Σύλλογος Γυναικών Πάργας «Δηιδάμεια»

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Γυναικών Πάργας με τις: Κώτσιο Αλεξάνδρα (πρόεδρος), Γκίκου Μαρίνα, Μαρίτσα Δεσούλα, Στέφου Αθηνά, Παππά Ειρήνη και Μάρκου Ζωή, μετά την επιτυχημένη διετία που διάνυσαν πραγμα-

τοποίησαν δωρεά στο Κέντρο Υγείας Πάργας στις 21-3-2012 σε ιατρικά μηχανήματα: 1 Εξακάναλο καρδιογράφο, 1 Ωτικό επιτοίχιο, 1 κλίκανο και χειρουργικά εργαλεία αξίας του ποσού 3.175 ευρώ.

Κληροδότημα Βασιλείου Ε. Βασιλά

(25-3-2012 Εφημερίδα Τεργέστης «Il Piccolo»)

Η έγκυρη εφημερίδα της Τεργέστης «Il Piccolo» αποκαλύπτει σε ρεπορτάζ της ότι ο Δήμος Πάργας είναι ιδιοκτήτης ακινήτων εντός των ορίων της ιταλικής πόλης της Τεργέστης.

Το δημοσίευμα αναφέρει πως πριν από 150 χρόνια Παργινοί που δραστηριοποιούνταν επιχειρηματικά στην Τεργέστη είχαν αγοράσει κάποιο ακίνητο στα περίχωρα της πόλης.

Ο Δήμος της Τεργέστης έχει καταρτίσει ένα νέο Master Plan για την ανανέωση του αστικού ιστού της πόλης και εμφανίζεται όπως αναφέρει το δημοσίευμα να θεωρεί πως υπάρχει πιθανότητα να πέσει η αξία του ακινήτου κατά 25%.

Εδώ αξίζει να σημειώσουμε ότι ο Δήμος Πάργας έχει την ψιλή κυριότητα των ακινήτων, ενώ τη διαχείρισή τους το κληροδότημα Βασιλά.

Για το ανωτέρω θέμα το Κληροδότημα Βασιλά προσέφυγε δικαστικά μαζί με τους Ιταλούς δικηγόρους Orio de Marohi και Alessandro Guccagna τέλος Φεβρουαρίου του 2012. Κίνησαν δικαστική διαδικασία εναντίον του Δήμου Τεργέστης, με έγγραφο που κατέθεσαν στο Τ.Α.Ρ., το Περιφερειακό Διοικητικό Δικαστήριο της ευρύτερης περιοχής.

Ακόμη αναφέρει το δημοσίευμα, πως ο Δήμος Πάργας (Κληροδότημα Βασιλά) έχει στην κατοχή του ακόμη ένα ακίνητο στο Κέντρο της Τεργέστης, ενώ τονίζεται πως η δικαστική διαμάχη ξεκίνησε από την πλευρά της Πόλης της Π.Ε. Πρέβεζας περισσότερο για να διασφαλίσει κερκημένα.

Όλοι μαζί στον καθαρισμό του Φρουρίου

Ο Γενικός καθαρισμός του Ενετικού Φρουρίου οργανώθηκε από το Ναυτικό όμιλο Πάργας «Δημήτριος Τάγιας» σε συνεργασία με την Ελληνική Ένωση Έρευνας και Διάσωσης Ιωαννίνων, και τους Συλλόγους: Γυναικών Πάργας «Δη-

Συνέχεια στη σελίδα 4

• Μικρές Ειδήσεις •

ϊδάμεια», «The Link», Ξενοδόχων, Τουριστικών επιχειρήσεων, Γονέων και Κηδεμόνων Ιου και 2ου Δημοτικών Σχολείων, το αθλητικό σωματείο «Απόλλων Πάργας», τους «Parginistas» και το Σύλλογο Παργινών Αθήνας.

Το ραντεβού ήταν το Σάββατο 5 Μαΐου στις 9:30 π.μ. στην είσοδο του Φρουρίου.

Οι κάτοικοι της Πάργας, φορείς και φίλοι ένωσαν τις δυνάμεις τους και καθάρισαν το σημαντικότερο μνημείο της πόλης, με την απευθείας ραδιοφωνική κάλυψη του ΣΚΑΙ, στα πλαίσια της εκστρατείας «Καθαρίζουμε την Ελλάδα, Ομορφαίνουμε την Ελλάδα».

Το σύνθημα ήταν «Όλοι μαζί μπορούμε να τα καταφέρουμε».

Πανηγύρι Οσίου Αρσενίου στο Μορφάτι

Στην ταπεινή σκίτη του Οσίου Αρσενίου στο Μορφάτι γιορτάστηκε και φέτος η μνήμη του (8-5-2012). Ήταν μια πανέμορφη μέρα, το φως του ήλιου, τα χρώματα των λουλουδιών και οι μυρωδιές της Μαγιάτικης φύσης κυριαρχούσαν στην ατμόσφαιρα.

Η προσέλευση των πιστών από τη γύρω περιοχή, την Πάργα και το Μαργαρίτι ήταν μεγάλη καθώς η πρόσβαση στο σημείο είναι πλέον εύκολη. Στη λειτουργία παρεβρέθησαν επτά ιερείς, ο Δήμαρχος Ηγουμενίτσας Γεώργιος Κάτσιος, μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου και ο πρόεδρος του Συλλόγου Παργινών Αθήνας Αθ. Βέργος.

Όπως κάθε χρόνο πραγματοποιήθηκε γλέντι στις 7 και 8 Μαΐου στο κατάστημα του Φώτη Τσαλούκα.

Τα ωραία των Παργινών

7-5-2012

Μια μεγάλη παρέα Παργινών βρίσκεται στο Καφέ της Σωτηρίας και συζητά κυρίως τα τελευταία πολιτικά γεγονότα. Στην παρέα φθάνει και η Λούλα Δράκου. Κάποια στιγμή ενώ η συζήτηση έχει ανάψει, στο δρόμο περνά ένας παλιατζής και φωνάζει «αγοράζω όλα τα παλιά».

Η Λούλα με το πηγαίο της χιούμορ που τη διακρίνει του φωνάζει «παλιές γυναίκες αγοράζεις»;

Και η παρέα ξεσπά σε ζωηρά γέλια. Το κέφι, ίδιο των Ελλήνων σε κάθε στιγμή...

Ρεντζαίοι «Οι Βασιλείς της Ηπείρου» «Οι Αετοί των Τζουμέρκων»

Ο Γιάννης και ο Θύμιος Ρέντζος γεννήθηκαν στην τουρκοκρατούμενη Ήπειρο, το 1896 και το 1899 αντίστοιχα στο ορεινό χωριό Ανώγι της Πρέβεζας. Ήταν τα δύο από τα πέντε παιδιά του Κώστα και της Κωνσταντούλας Ρέντζου.

Βγήκαν στην παρανομία για λόγους αντεκδίκησης όταν σκότωσαν τους δολοφόνους του πατέρα τους το 1917. Έδρασαν περίπου την ίδια περίοδο με τον Γιαγκούλα.

Ήταν ο τρόμος και ο φόβος της Ηπείρου και «διέπρεψαν» σε απαγωγές, δολοφονίες και ληστείες.

Τέτοιο ήταν το θράσος τους, όπου κατά καιρούς κατέβαιναν στα Γιάννενα και ζούσαν φυσιολογικά.

Από εκείνα τα χρόνια το κράτος προστάτευε τους «ενάρετους» και στα πλαίσια αυτά τους δόθηκε αμνηστία και εγκαταστάθηκαν οριστικά στα Γιάννενα, όπου ζούσαν μέσα στην κλιδή και διατηρούσαν σχέσεις με την αφρόκριμα της κοινωνίας της πόλης μέχρι που έγινε η ληστεία της «Πέτρας».

Ατελείωτα τα κατορθώματά τους, από αφηγήσεις των παλαιότερων αλλά για εκείνο που έγιναν πασίγνωστοι ήταν η θρασύτατη ληστεία της χρηματοποστολής της Εθνικής Τράπεζας στις 13 Ιουνίου 1926 στη θέση «Πέτρα» της οδού Πρέβεζας-Ιωαννίνων με λεία 15 εκατομμύρια δραχμές.

Στην επιχείρηση σκοτώθηκαν δύο υπάλληλοι-συνοδοί της χρηματοποστολής, ένας υπενωματάρχης, δύο χωροφύλακες, ο οδηγός του αυτοκινήτου, ένας ιδιώτης επιβάτης ονόματι Παπαγεωργίου και τραυματίστηκε σοβαρά ένας τρίτος χωροφύλακας και ένας υπάλληλος συνοδός από την Τράπεζα.

Από την ληστεία γλύτωσε ο ιδιώτης Λαζαρίδης ο οποίος και κατήγγειλε στις αρχές το συμβάν. Οι δράστες επικηρύχτηκαν με το ποσό των 2 εκατομμυρίων δραχμών.

Όταν εντοπίστηκαν ως δράστες της πέρασαν τα σύνορα και εγκαταστάθηκαν στη Βάρνα της Βουλγαρίας κάνοντας τους Αλβανούς εμπόρους όπου και συνελήφθησαν το 1928. Καταδικάστηκαν σε θάνατο όπως και οι περισσότεροι από την συμμορία τους.

Οι Ελληνικές αρχές συνεργάστηκαν με τις Ρουμανικές και τις Βουλγαρικές και έτσι οι Ρεντζαίοι βρέθηκαν μπροστά στο εκτελεστικό απόσπασμα στην Κέρκυρα σφραγίζοντας έτσι το τέλος της εγκληματικότητας της εποχής και ολόκληρης της περιόδου της «ληστοκρατίας».

Οι σύγχρονοι λήσταρχοι μπορεί να μην κρατούν όπλα σαν τους Ρεντζαίους, να φορούν κοστούμι και γραβάτα μα είναι πιο επικίνδυνοι. Έχουν ντυθεί πολιτικοί, τραπεζίτες, συνδικαλιστές, επιχειρηματίες κ.λπ. και κατασπαράζουν επί δεκαετίες τη δημόσια περιουσία εις υγείαν του κορόιδου, του Ελληνικού λαού, βυθίζοντάς τον στην εξαθλίωση και στη φτώχεια.

Το Μορφάτι και ο Όσιος Αρσένιος

Της Τούλας Στεφανίδου Μαλακάτα

Διαβάζοντας στην εφημερίδα το άρθρο: Το έλος του Καλοδικίου ή η Λίμνη με τα νούφαρα πισωγύρισα εβδομήντα χρόνια και έγινα πάλι για λίγο η δασκάλα στο μονοτάξιο Δημοτικό Σχολείο του Μορφατίου παραμονές του '40.

Το κοτσέκι (το δωμάτιό μου) ήταν απέναντι από τη σπηλιά όπου εμόνασε ο Όσιος Αρσένιος.

Τα φεγγαρόλουστα βράδια ακούγονταν από το έλος του Καλοδικίου το κόασμα από άπειρα βατράχια και τα ξημερώματα η βενζινάκατος από τον Αη-Γιαννάκη.

Τις εικόνες που υπήρχαν μέσα στη σπηλιά οι χωρικοί τις είχαν επισημάνει γιατί γνώριζαν τη σπηλιά.

Ο διακεκριμένος δάσκαλος και αρχαιολόγος Σπύρος Μουσελίνης μου έλεγε πως ο Όσιος Αρσένιος, που εμόναζε στην κρύπτη, καλλιεργούσε τον γύρω χώρο με λαχανικά για να έχει να τρέφεται.

Μου έλεγε επίσης πως εμόνασε και στην κρύπτη του Κορύλα (βουνό της Παραμυθιάς).

Επικοινωνήσαμε με τον κ. Παπαδημητρόπουλο καθηγητή Θεολόγο και μας παρέπεμψε στο Μέγα Συναξαριστή της Ορθοδόξου Χριστιανικής εκκλησίας.

Αναφέρεται ως Όσιος Αρσένιος ο Μέγας, και ο Μπαλάνος, καθηγητής στο πανεπιστήμιο των Αθηνών, τον αναφέρει: Αρσένιος αββάς ή ερημίτης.

Ο Αρσένιος γεννήθηκε στη Ρώμη το 350 και ήταν βαθύς γνώστης της Ελληνικής και Ρωμαϊκής σοφίας.

Ο Θεοδόσιος ο αυτοκράτορας του Βυζαντίου τον εκάλεσε στην Κωνσταντινούπολη ως διδάσκαλο των παιδιών του Αρκάδιο και Ονάριο (379-395) και έμεινε πολύ ευχαριστημένος.

Κάποτε όμως ο Αρκάδιος ήρθε σε διένεξη με τον Αρσένιο και διέδιδε πως θα τον δολοφονούσε. Ειδοποίησαν τον Αρσένιο και έφυγε κρυφά με πλοίο για την Αλεξάνδρεια. Ίσως και να μην πήγε. Ο Βασιλιάς λυπήθηκε γιατί έφυγε κρυφά και έστειλε παντού ανθρώπους να τον βρουν. Δεν τα κατάφεραν.

Επομένως τα χρόνια αυτά κρυβόταν ο Αρσένιος στη σπηλιά στο Μορφάτι και στη σπηλιά του Κορύλα παίρνοντας πολλές προφυλάξεις. Δεν χωράει αμφιβολία πως ο Αρσένιος ασκήτευε για πολλά χρόνια και μάλιστα νέος, όπως γράφει ο Σπύρος Μουσελίνης. Και γεννάται το ερώτημα. Πώς πήγε να κρυφτεί σε μέρη άγνωστα; Κατά τα χρόνια του Θεοδοσίου επίσκοπος της Ευροίας ήταν ο Δονάτος. Κατ' άλλους Ευροία είναι η Γλυκή ή το Καστρί.

Πολύ σιμά ήταν η πόλη Σωρεία το σημερινό Σούλι και βεβαιώνεται από σιδηρά σφραγίδα του 13' αιώνα μ.Χ.

Ο Δονάτος εξόντωσε το θηρίο που εδηλητηρίαζε το νερό και το έκανε πόσιμο. Μαθαίνοντας ο Θεοδόσιος όσα είχε πράξει τον εκάλεσε να θεραπεύσει τη μοναχοκόρη του που εδαιμονίζετο.

Αφού την θεράπευσε του προσέφερε το ήμισυ της προίκας της αλλά δεν την εδέχθη. Εζήτησε μόνον τόπον εις τον Ομφάλιο και ετάφη εις τον περίβολον του ναού που έχτισε. Του δώρισε πολύ χρυσό και σκεύη ιερά για τον καλλωπισμόν του ναού.

Το Ομφάλιον είναι μεσόγειος χώρα μεταξύ των Κεραυνείων ορέων και του ποταμού Καλαμά. Κατ' άλλους το σημερινό Φιλιάτι.

Ο Αρσένιος πιστεύουμε πως με υπόδειξη του Δονάτου ίσως και να επέστρεψαν μαζί. Οπωσδήποτε θα είχαν γνωριστεί στο παλάτι γιατί συμπίπτουν οι χρονολογίες.

Αργότερα πήγε στη σκίτη στην κάτω Αίγυπτο όπου και πέθανε. Το σώμα του το έριξαν σε άγνωστο μέρος όπως είχε ζητήσει. Εορτάζεται στις 8 Μαΐου. Στη Λατινική εκκλησία στις 12 Ιουλίου.

Χταπόδι μπουρδέτο

Υλικά:

1 μεγάλο χταπόδι (1 κιλό και κάτι)
1 κιλό πατάτες
1 φλιτζανάκι ξύδι
2 φύλλα δάφνης
4 κόκκους μπαχάρι
1 κουταλάκι του γλυκού κόκκινο πιπέρι
3 κουταλιές της σούπας πελτέ ντομάτας
½ ποτήρι λάδι

Εκτέλεση:

Σε μία κατσαρόλα με δύο ποτήρια νερό και το ξύδι ξεματάμε το χταπόδι για πέντε λεπτά και μετά το βγάζουμε και το κόβουμε κομματάκια. Ξαναρίχνουμε το χταπόδι στην κατσαρόλα μαζί με το πιπέρι, τον πελτέ ντομάτας και το λάδι και το αφήνουμε να βράσει για δύο ώρες και κάτι. Προσθέτουμε τις πατάτες, τη δάφνη, το μπαχάρι και αφήνουμε να βράσει για άλλη μισή ώρα μέχρι να δέσει η σάλτσα.

Κομπόστα αχλάδι

Υλικά:

1 κιλό αχλάδια όχι ώριμα
1 φλιτζάνι τσαγιού ζάχαρη
3 γαριφαλάκια
χυμό ½ λεμονιού
1 φλοίδα λεμόνι
1 βανίλια

Εκτέλεση:

Πλένουμε και καθαρίζουμε τα αχλάδια. Τα κόβουμε στη μέση και αφαιρούμε τα κουκούτσια και τα σκληρά μέρη. Τα ρίχνουμε σε μπολ με νερό όπου στύβουμε λίγο λεμόνι για να μη μαυρίσουν. Στην κατσαρόλα με ½ ποτήρι νερό ρίχνουμε τη ζάχαρη, τη φλοίδα λεμονιού, τη βανίλια, τα γαριφαλάκια και τα αχλάδια. Αφήνουμε να βράσουν καλά μέχρι να μαλακώσουν. Περιμένουμε μία μέρα να κρυσώσουν και τα ξαναβάζουμε την επομένη να βράσουν λίγο ακόμα. Τοποθετούμε την κομπόστα σε γυάλινα καθαρά στεγνά βάζα.

Καλή επιτυχία

Γνωρίζετε...

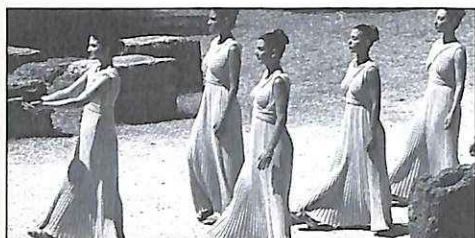
ότι

Η ιστορία της Ολυμπιακής Φλόγας

Η Ολυμπιακή Φλόγα είναι από τα πιο παλιά και διαχρονικά σύμβολα των Ολυμπιακών Αγώνων: οι ρίζες της φτάνουν ως την αρχαία Ελλάδα, όταν καθ' όλη τη διάρκεια των Αγώνων έμενε, στο Πρυτανείο της Αρχαίας Ολυμπίας, αναμμένος ένας βωμός, αφιερωμένος στη θεά Εστία. Η Ιερή Φλόγα άναβε από τις ακτίνες του ήλιου, με τη βοήθεια ενός κοίλου κατόπτρου, η δε λαμπαδηδρομία ήταν τότε ένα από τα πιο δημοφιλή αγωνίσματα των Αγώνων. Από τότε κύλησαν πολλοί αιώνες... Ολυμπιακή Φλόγα (που δεν προερχόταν όμως από την αρχαία Ολυμπία), ξανάναψε το βωμό του Ολυμπιακού Σταδίου, στο Άμστερνταμ, το 1928, ενώ το τελετουργικό της Αφής, στην Αρχαία Ολυμπία, αναβίωσε πλήρως, στις 20 Ιουλίου 1936, στους θερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες του Βερολίνου, με τη βοήθεια, και πάλι, κοίλου κατόπτρου που είχε κατασκευαστεί στη Γερμανία για τις ανάγκες του Πανεπιστημίου Αθηνών. Επιστημονικός υπεύθυνος αυτής της πρώτης Αφής ήταν ο καθηγητής Φυσικής Σαλτερής Περιστέρης. Την ίδια χρονιά καθιερώθηκε και η λαμπαδηδρομία—όχι πλέον ως αγώνισμα, αλλά ως προπομπός της γιορτής. Πρώτη πρωθιέρεια, ήταν η Κούλα Πράτσια, η γυναίκα που θεωρείται πρωτοπόρος του κλασικού χορού στην Ελλάδα και πρώτος λαμπαδηδρόμος (μια επιλογή που θεωρείται ιδιαίτερα τιμητική, όπως κι αυτή του τελευταίου λαμπαδηδρόμου) ο Κώστας Κονδύλης, ο οποίος αργότερα έκανε καριέρα διπλωμάτη.

Το τελετουργικό

Η Αφή της Ολυμπιακής Φλόγας γίνεται την άνοιξη κάθε ολυμπιακής χρονιάς, στην Ιερά Άλτη, στην αρχαία Ολυμπία. Το πρώτο μέρος έχει τελεστικό χαρακτήρα: οι Ιέρειες, υπό τους ήχους του τυμπάνου, ξεκινούν από το ναό της Ήρας και προχωρούν προς το βωμό, όπου η Πρωθιέρεια ψάλλει μια επίκληση στον Απόλλωνα, ζητώντας τη βοήθειά του για να ανάψει

η Ιερή Φλόγα. Κατόπιν, οι Ιέρειες προχωρούν προς την αγριελιά που βρίσκεται στην Ιερά Άλτη. Εκεί, σύμφωνα με την αρχαία παράδοση, ένας «αμφιθαλής παις»

(σ.σ. ένα παιδί που έχει και τους δύο γονείς του εν ζωή) κόβει ένα κλαδί ελιάς (κότινο), το οποίο αργότερα θα παραδοθεί στον πρώτο λαμπαδηδρόμο. Ο χορός των Ιερειών χαιρετά τον κότινο και στη συνέχεια κατευθύνεται στο δάσος Κουμπερτέν. Εκεί, αρχίζει το δεύτερο μέρος της τελετής, το οποίο χωρίζεται σε δύο φάσεις: στην πρώτη φάση, οι Ιέρειες χορεύουν και στη συνέχεια η Πρωθιέρεια κατεβαίνει προς το βωμό, κρατώντας τη λήκυθο με τη φλόγα που άναψε στο ναό της Ήρας και από την οποία θα ανάψει την ασημένια δάδα. Στο τέλος, η Φλόγα και ο κότινος παραδίδονται στον πρώτο λαμπαδηδρόμο κι ακολουθεί λαμπαδηδρομία σ' όλη την Ελλάδα πριν, τελικά, η Φλόγα παραδοθεί στους εκπροσώπους της διοργανώτριας χώρας.

Η ελληνική δάδα

Από το 1992 και τη διοργάνωση της Βαρκελώνης, η πρώτη δάδα στην τελετή Αφής της Ολυμπιακής Φλόγας είναι ελληνική και μένει μόνιμα στη χώρα μας. Μέχρι τότε, η πρώτη δάδα, αυτή που κρατάει στα χέρια της η Πρωθιέρεια, ανήκε πάντα στην εκάστοτε οργανωτική επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων. Η καινοτομία ξεκίνησε από μία έμπνευση του τότε προέδρου της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής, κ. Λάμπη Νικολάου, που πρότεινε την κατασκευή μιας ολυμπιακής δάδας που θα διέφερε απ' όλες και θα ανήκε στην Ελλάδα. Τη φιλοτέχνηση και κατασκευή της ανέλαβε αφιλοκερδώς ο ακαδημαϊκός (Γαλλική Ακαδημία Τεχνών) Ηλίας Λαλαούνης, ο οποίος δημιούργησε μια ασημένια, σφυρήλατη ολυμπιακή δάδα, που μοιάζει με έναν αντεστραμμένο κίονα του ναού της Ήρας, στην Αρχαία Ολυμπία. Συνολικά κατασκευάστηκαν μόλις τέσσερις δάδες, από τις οποίες μία βρίσκεται στο Ολυμπιακό Μουσείο της ΔΟΕ, στη Λωζάννη.

Το νερό πηγή ζωής και ενέργειας

Στο μυστήριο της βαπτίσεως το νερό είναι αναγκαίο. Παλαιότερα επειδή οι βαπτίσεις γινόντουσαν σε μεγάλη ηλικία, τις πραγματοποιούσαν σε λίμνες, ποτάμια ή θάλασσες. Με την εισαγωγή του νηπιοβαπτίσματος στην εκκλησία το κρύο νερό της κολυμπήθρας αναμειγνύεται με ζεστό και μετά τη χρήση του το νερό το αδειάζουν σε ειδικό χώρο (χωνευτήριο).

Στο μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας το αισθητό σημείο αυτού είναι ο άρτος ο ένζυμος και οίνος κεκραμένος με μέτρια ποσότητα νερού.

Άλλη χρήση του νερού στην Εκκλησία είναι στις Ακολουθίες των Αγιασμών. Βασική ύλη για την τέλεσή τους είναι το νερό το οποίο τοποθετείται μέσα σε δοχεία καλλιτεχνικά σχεδιασμένα.

Υπάρχει η ακολουθία του Μικρού Αγιασμού ο οποίος γίνεται την πρώτη κάθε μηνός και του Μεγάλου Αγιασμού, ο οποίος πραγματοποιείται στην εορτή των Αγίων Θεοφανείων (6 Ιανουαρίου).

Η τέλεση δεν πραγματοποιείται μόνο στο εσωτερικό ή στο προαύλιο του ναού αλλά επεκτείνεται σε δεξαμενές υδάτων, σε όχθες ποταμών και λιμνών και σε παραλίες θαλασσών.

Το νερό όμως σαν πολύτιμη πηγή ζωής είναι άριστα συνδεδεμένο με τη βιωσιμότητα του ανθρώπου.

Η αγωνία του λαού για την έλλειψη νερού γίνεται και κραυγή αγωνίας για την Εκκλησία και μεταβάλλεται σε ευχή που απευθύνεται στον παντοδύναμο Θεό τον οποίο παρακαλεί να ανοίξει τους κρουνούς της αγάπης του και να χαρίσει άφθονο νερό στους ανθρώπους.

Οι ευχές που εκφράζονται σε αρκετά κείμενα του ευχολογίου είναι η «ευχή επί ορύξει φρέατος» όπου όταν δεν υπάρχουν επιφανειακές πηγές ο άνθρωπος αναζητεί νερό από τα σπλάχνα της γης και ο ιερέας παρακαλεί τον Παντοδύναμο να χαρίσει στους ιδιοκτήτες του πηγαδιού νερό «διαυγές» και «πόσιμον», «άφθονον» και «αβλαβές».

Η ανομβρία, μία από τις μεγαλύτερες συμφορές της ανθρωπότητας, συνδέεται με τον κύκλο ζωής. Όταν τα σύννεφα δεν στείλουν για μεγάλο χρονικό διάστημα τις ευεργετικές τους σταγόνες στη γη, η ζωή στον πλανήτη διαταράσσεται. Γι' αυτές τις δύσκολες στιγμές ψάλλεται η «Ακολουθία επί αυχμώ ανομβρίας».

Άλλες ευχές για το νερό είναι οι ευχές αποκατάστασης και καθαρότητας μολυνθέντος ύδατος, ευχές για τις θάλασσες και τις λίμνες όπως για αφθονία ψαριών, ευχή για την κατασκευή πλοίου, ευχή για την καλή πλεύση του πλοίου.

Βασική ακολουθία της Εκκλησίας είναι η ακολουθία του Θεού και Ιερού Νηπιτήρος η οποία τελείται τη Μεγάλη Πέμπτη και αποτελεί ανάμνηση και μίμηση του γεγονότος της νίψεως των ποδών των μαθητών του από τον Κύριον ημών Ιησού Χριστόν, προτού συλληφθεί και οδηγηθεί στο Σταυρό.

Ιδιαίτερα σημαντική είναι η παρουσία νερού σε έθιμα μαντικού περιεχομένου και μάλιστα στον πανελλήνιο γνωστό Κλήδονα, το βράδυ της παραμονής του Γενεσίου του Αγ. Ιωάννου (24 Ιουνίου). Ο Κλήδονας όπως είναι γνωστό αποτελείται από σειρά εθιμικών ενεργειών και ποικίλει από τόπο σε τόπο. Σύνηθες είναι να αντλείται από τρία διαφορετικά μέρη και το χύνουν σ' ένα πηγάδι και κρατώντας έναν

καθρέπτη ρίχνουν τις ακτίνες του ήλιου στην επιφάνεια του πηγαδιού και βλέπουν τη μορφή του μελλοντος συντρόφου τους.

Ο άνθρωπος στην πορεία του προς τον πολιτισμό χρησιμοποίησε πολλών μορφών ενέργειας π.χ. μουσική, ενέργεια της φωτιάς, αιολική και πολύ αργότερα την υδραυλική.

Η χρήση της ενέργειας που μπορεί να προσφέρει το νερό, δηλαδή της υδρενέργειας ή υδραυλικής ενέργειας θεωρήθηκε ως το πιο σημαντικό βήμα στην εξέλιξη των μέσων

που χρησιμοποιήθηκαν για παραγωγικούς σκοπούς, για άλεσμα, άντληση, πρίονισμα κ.λπ.

Με την πάροδο του χρόνου γενικεύτηκε η χρήση της υδραυλικής ενέργειας με την εφεύρεση πολλών σύνθετων μηχανισμών ακόμα και μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο στην Ελλάδα κινούσε μηχανισμούς μύλων, αλευρόμυλων, μπαρουτόμυλων, ταμπακούμυλων, νεροπρίονα, λιοτριβία κ.λπ.

Στην Ν.Α. Ευρώπη και ιδιαίτερα στη Βαλκανική χερσόνησο αποτελούν τεχνική επινόηση οι νεροτριβές. Απ' όσο γνωρίζουμε μέχρι σήμερα υπάρχουν δύο είδη νεροτριβών οι οποίες διακρίνονται από τον τρόπο με τον οποίο είναι τοποθετημένο το **βαγένη** και αναδεύονται τα υφαντά μέσα στον κάδο: οι **γυριστές** στις οποίες ή υπό κλίση τοποθέτηση του βαγενιού δημιουργούσε περιδίνηση, στο νερό και στριφογύριζε τα υφαντά και οι **βουτηχτές** στις οποίες η όρθια τοποθέτηση του βαγενιού ωθούσε τα υφαντά προς μία καθοδική και ανοδική κίνηση μέσα στον κάδο. Οι νεροτριβές είναι κυρίως υπαίθριες ή στεγασμένες, εάν είναι μαζί με νερόμυλο.

Η νεροτριβή χρησιμοποιείται πρωτίτως στο τελευταίο στάδιο της διαδικασίας της ύφανσης των μάλλινων και δευτερευόντως για το πλύσιμο αυτών.

Η ανάγκη για την εκμετάλλευση του δασικού πλούτου με μικρό κόστος παραγωγής δημιούργησε το **νεροπρίονο**.

Χρησιμοποιούσαν ως κινητήρια δύναμη την υδραυλική ενέργεια του νερού και παρείχε τη δυνατότητα παραγωγής πριονισμένης ξυλείας σε μεγάλη κλίμακα και μάλιστα πολύ κοντά στο χώρο υλοτομίας.

Παλαιότερα τις πηγές αυτές τις έβρισκε ένα ζώο (τραγί ή αλόγο) το οποίο έψαχνε να ποτιοθεί.

Τον εντοπισμό υπόγειου νερού πραγματοποιούν επίσης ειδικά εκπαιδευμένα άτομα.

Το νερό αποτέλεσε διαχρονικά στοιχείο διεκδίκησης, αγώνων και συγκρούσεων μεταξύ ατόμων και κοινωνικών ομάδων. Ο σεβασμός για τη ζωτική του σημασία και ο φόβος για τη στέρησή του, αποτέλεσε την ασφαλιστική δικλείδα για την προστασία του.

Νεράιδες, δράκοι και άγιοι προστάτευαν ή διεκδικούσαν τις πηγές για λογαριασμό τους, βάσει των παραδόσεων.

Δυστυχώς ο σύγχρονος τρόπος υπερεκμετάλλευσης των φυσικών πηγών δεν άφησε χώρο για το σεβασμό ή το φόβο από τα εκδικητικά «στοιχεία» των παραδόσεων.

► Ποιος άραγε θα συνετίσει δόλους σκοπεύουν χωρίς κανένα ενδοιασμό και προπάντος σεβασμό να μετατρέψουν τη μικρή όαση σε έρημη χώρα;

Πηγάδια της Πάργας

Νερό σημαίνει ζωή. Καμιά μορφή ζωής δεν μπορεί να επιβιώσει χωρίς αυτό. Σύμφωνα με αυτά τα δεδομένα και ο άνθρωπος εξαρτάται από το οικοσύστημά του, που ως κύριο χαρακτηριστικό του έχει τη μόνιμη ή την εποχική ύπαρξη νερού.

Η συνειδητοποίηση της αναγκαιότητας και της αξίας του νερού ώθησε τους Παργινούς από αρχαιοτάτων χρόνων στην κατασκευή πηγαδιών. Τα αρχαιότερα πηγάδια τα βρίσκουμε στο οροπέδιο στην Παλιόπαργα. Το άφθονο, υπόγειο νερό έδωσε τη δυνατότητα για εξόρυξη και υποστύλωση μεγάλου αριθμού πηγαδιών μέσα στην πόλη και στην εξοχή της Πάργας. Στην όλη τους προσπάθεια αρωγός στάθηκε η μορφολογία του εδάφους καθώς έκανε φανερό με ποικίλους τρόπους την παρουσία υπόγειας φλέβας νερού. Υπάρχουν πηγάδια στα σταυροδρόμια, από όπου κάθε σόι ή γειτονιά αντλούσε νερό, καθώς και τα ατομικά, που είχε κάθε σπίτι στην αυλή του ή μέσα σε αυτό. Κάποια μάλιστα πηγάδια ήταν χωρισμένα σε δύο μέρη· από το ένα μέρος αντλούσε νερό η οικογένεια του σπιτιού, στο οποίο υπήρχε το πηγάδι, και από το άλλο μέρος του δρόμου η υπόλοιπη γειτονιά. Επίσης υπήρχαν και τα κοινόχρηστα πηγάδια. Σε πολλές περιπτώσεις αποτέλεσαν και τόπο συγκέντρωσης κυρίως των γυναικών, το «Έντευκτήριο» της εποχής, όπου κατέφευγαν για τη λάτρα της ημέρας αλλά ανέπτυσαν παράλληλα και την κοινωνικότητά τους όπως και φιλικούς δεσμούς. Ιδιαίτερα ξακουστά για το δροσερό και καλό νερό τους, όπως για τη συντήρηση και το βάθος τους ήταν τα πηγάδια του Ανδρούτσου, του Μπαχούμα, του Χαμιντί, του Αντωνίου, Μπουκουβάλα κ.ά. Δυστυχώς μεγάλος αριθμός αυτών σήμερα είτε από άγνοια είτε από αμέλεια δεν υπάρχουν. Μόνο στην πόλη ο αριθμός τους υπερβαίνει τα 60. Η χρήση των πηγαδιών άρχισε να ατονεί μετά την κατασκευή του υδραγωγείου της πόλης το 1936. Σήμερα το νερό τους δεν είναι πόσιμο σε κανένα από αυτά που υπάρχουν. Αυτή η δημοσίευση-καταγραφή των πηγαδιών της Πάργας ως αποτέλεσμα για παραπέρα έρευνα.

Το πηγάδι Νίκου Δράκου

Το πηγάδι των Μπασαίων

Πηγάδια εντός Πόλης

1. Κοινόχρηστη αυλή μεταξύ οικ. Σαμαρτζή και Ρίζου - Σχολαρχείο (Δ.Υ.)
2. Δεσύλλα Ιωάννη - της Βγενιάς (Δ.Υ.)
3. Γκιώνη Αλίκη - Οδός Γάκη Ζέρη (Δ.Υ.)
4. Βέργου Θ. Αθανασίου - Οδός Γάκη Ζέρη, Καρακατσούς (Δ.Υ.)
5. Πάτσιου Αγγελική - Οδός Γάκη Ζέρη εντός οικίας (Υ)
6. Ιερέα Πάργας - Οδός Γάκη Ζέρη εντός οικίας (Δ.Υ.)
7. Βέργου Ιωάννη - Οδός Γάκη Ζέρη εντός οικίας (Υ)
8. Πηγή Ανδρέα - Οδός Γάκη Ζέρη εντός οικίας (Δ.Υ.)
9. Μπάτσιου Ιωάννη - Οδός Γάκη Ζέρη εντός οικίας (Δ.Υ.)
10. Ανδρούτσου - Παλιά λαϊκή αγορά (Υ)
11. Βερβιτσιώτη Ντίμη - αυλή (Υ)
12. Χαμιντί (Δ.Υ.)
13. Νάστα Αναστασίου - Καμίνι εντός οικίας (Υ)
14. Γκούλιουρα Μιχαήλ - Καμίνι εντός οικίας (Υ)
15. Θεμελή Λεάνδρου - Καμίνι εντός οικίας (Δ.Υ.)
16. Βέργου Σ. Νικολάου - Παραλία Πάργας (Υ)
17. Πετσάλη Ελένη και Στάσας - Παραλία Πάργας (Δ.Υ.)
18. Ρίζου Πασχάλη - Παραλία Πάργας (Υ)
19. Γκρέπη Νικολάου - Παραλία Πάργας (Δ.Υ.)
20. Ζούλα και Γκίκα - Παραλία Πάργας (Υ)
21. Βουρεκά Σταύρου - Παραλία Πάργας (Υ)

22. Πατέρα Άκη - Παραλία Πάργας (Υ)
23. Μπαχούμα - Πλατεία Γεωργίου Α' οικία Γεωργιάδη (Δ.Υ.)
24. Λέκκα Σπυρίδωνα - Αγορά Πάργας (Δ.Υ.)
25. Δράκου Ελευθερίου - Αγορά Πάργας (Δ.Υ.)
26. Δράκου Νικολάου - Είσοδος αυλής οικίας (Υ)
27. Δράκου Γεωργίου - αυλή (Δ.Υ.)
28. Αντωνίου Φαίδρα-Κούλα - αυλή (Υ)
29. Γκιώνη Νικολάου - Βασταρούχα εντός οικίας (Υ)
30. Μπασαίων - Βουρεκάδων αυλή (Υ)
31. Ευθυμιάδη Άκη - ελαιοτριβείο αυλή (Υ)
32. Ευθυμιάδη Άκη - Αγορά - οικία (Δ.Υ.)
33. Αφοί Λέκκα - ελαιοτριβείο (Υ)
34. Μπάκουλη Μιχαήλ - αυλή (Υ)
35. Ζέρη Ιωάννη - αυλή (Υ)
36. Βουρεκά Κάγιου - πλησίον καφενείου της Αγάπης (Δ.Υ.)
37. Μπάγκα Δημητρίου - Ρίζου Γεωργίου αυλή (Υ)
38. Του Αβραμιού - «Hotel Koralis» - Μίκα Δράκου, Κρυονέρι (Υ)
39. Λαμπρόπουλου Τάκη - «Βίλλα Ρόζα» Κρυονέρι αυλή (Δ.Υ.)
40. Πουτέτση - Κρυονέρι (Δ.Υ.)
41. Δέσκα Ελευθερίου - Κρυονέρι (Δ.Υ.)
42. Δούμα Δημητρίου - Κρυονέρι (Δ.Υ.)
43. Ζούλα Βασίλη - Κρυονέρι (Υ)
44. Κώστα Κωνσταντίνου - Κρυονέρι (Δ.Υ.)

Το πηγάδι Μπάγκα και Ρίζου

Το πηγάδι του Μπουκουβάλα - Βασίλη Πετσάλη

45. «Σινέ Θύαρις» - Κρυονέρι (Δ.Υ.)
46. Βασιλά, σήμερα «Hotel Ρεζί» - Κρυονέρι
47. Βέργου Ν. Σπυρίδωνα - Κρυονέρι (Δ.Υ.)
48. Ζέρη (Πήλιου) Ιωάννου - σήμερα οικία Καρδάνη Κρυονέρι (Δ.Υ.)
49. Γυμνάσιο Πάργας - (δύο τον αριθμό στο προαύλιο του Σχολείου) Γεωργίου και Πατέρα, Κρυονέρι (Δ.Υ.)
50. Κουλούρι - Δίπλα στο Βόλτο (Δ.Υ.)
51. Φώτου Αντιγόνη - Κουλούρι (Δ.Υ.)
52. Γιούργα Μίλτου - αυλή (Τρόκολο) (Υ)
53. Δημάκου Αχιλλέα - αυλή (Βαγγελίστρα) (Υ)
54. Ζέρη Αντωνίου - Τράφος αυλή (Δ.Υ.)
55. Του Μπουκουβάλα - Βασίλη Πετσάλη Τράφος (Υ)
56. Κασίμη Σπυρίδωνα - Τράφος (Υ)
57. Δούρου Γεωργίου - Τράφος (Δ.Υ.)
58. Μήτση Σωτηρίου - Τράφος (Δ.Υ.)
59. Του Φώνη (Ξενοφών Κώτσης) - Τράφος (Υ)
60. Πατέρα Άκη - Αγία Μαρίνα (Δ.Υ.)
61. Α' Δημοτικό Σχολείο (Δ.Υ.)
62. Γραφεία ΔΕΗ - Αγ. Ανάργυροι (Δ.Υ.)

63. Κορομπόλι - Στη στροφή της επαρχιακής οδού προς Ανθούσα (Δ.Υ.)

Εκτός πόλης

64. Λαμπρόπουλου Τάκη - Αι-Τρύφωνας (Υ)
65. Κόκκορη Θεόδωρου - Αι-Γιάννης (Υ)
66. Ζούλα Αναστασίου - Νεραντζούλα (Υ)
67. Γκρέπη Τάκη - Βαρκά (Υ)
68. Τέσα Ιωάννη - Βαρκά (Υ)
69. Πλασкасσοβίτη Δημητρίου - Βαρκά (Δ.Υ.)
70. Μαυροδόνη Φιλίππου - Ασάγια (Υ)
71. Βέργου Σ. Αθανασίου - Μαράς (Υ)
72. Ιωάννου Στράτου - Βάλτος (Υ)
73. Δράκου Γεωργίου - Βάλτος (Υ)
74. Αρβανιτάκη - Βάλτος
75. Του Λιμανιού (Λιμάνι Βάλτου) (Υ)
76. Γκρέπη Λεωνίδα - Κύπερη (Υ)
77. Βουρεκά Κλεοπάτρα - πλησίον της πηγής Κύπερη (Υ)

(Υ)= Υπάρχει
(Δ.Υ.)= Δεν Υπάρχει

Το πηγάδι του Αβραμιού

Το πηγάδι βρίσκεται στον πρώην κήπο του Βασίλη Πηγή στο Κρυονέρι, και έφερε το όνομα κάποιου Αβραάμ, ιδιοκτήτη του κτήματος πριν τον Πηγή. Σήμερα βρίσκεται στο σημείο μεταξύ ξενοδοχείου Κοράλι και Μίκας Δράκου. Το πηγάδι δεν είχε στόμιο και συνέβησαν δύο ατυχήματα που συζητιούνται έως τις μέρες μας.

Πρώτον: Το πέσιμο του Μπουκιουκίου.

Ο Μπουκιουκίους ήταν το παρτσούκλι ενός μικρού παιδιού που έπεσε στο πηγάδι. Το γεγονός έλαβε χώρα το 1920 στο πηγάδι του Αβραμιού στο Κρυονέρι. Το όνομα του παιδιού μας είναι άγνωστο και το μόνο που γνωρίζουμε γι' αυτό είναι ότι ήταν στρουμπουλό. Το παιδί έπεσε στο πηγάδι και εντυγχώς σώθηκε από κάποιους που βρίσκονταν πλησίον του.

Στην Πάργα τότε έβγαλαν το παρακάτω ποίημα:

Σήμερα βαπτίζεται ο Μπουκιουκίους. Μέσα στο πηγάδι του Αβραμιού.

Όλοι βαπτίζονται με ζεστό νερό και ο Μπουκιουκίους με κρύο.

Όλοι βαπτίζονται μία φορά και ο Μπουκιουκίους μας δύο...

Δεύτερον: Δυστυχώς μετά το πρώτο ατύχημα το πηγάδι δεν επισκευάστηκε με αποτέλεσμα ένα δεύτερο παιδί να μην έχει την ίδια τύχη. Το 1950 ένα Γκεκόπουλο (από τα χωριά του Σουλίου), τσομπανόπουλο 12 χρονών που έμενε στη Ζελαντίτσα με τους γονείς του και έβοσκαν τα πρόβατα έπεσε και πνίγηκε. Το γεγονός συνετέλεσε την τότε Παργινή κοινωνία και ακόμα και σήμερα έχουν να λένε για το θρήνο της μάνας που ακούγονταν έως την Αγία Ελένη.

15 Απριλίου 1819 - Δημοτικό τραγούδι: «Της Πάργας»

Το πασίγνωστο ιστορικό δημοτικό τραγούδι «Της Πάργας» το παραθέτει σε δύο παραλλαγές ο Ν. Πολίτης στη συλλογή του «Εκλογαί από τα τραγούδια του ελληνικού λαού».

Το τραγούδι αυτό είναι ηπειρώτικο, έχει ελεγειακό χαρακτήρα και είναι εμπνευσμένο από συγκεκριμένο ιστορικό περιστατικό που συνέβη στην Πάργα στις 15/28 Απριλίου 1819.

Συγκεκριμένα ο Ν. Πολίτης προλογίζοντας τις δύο παραλλαγές αναφέρει:

«Η Πάργα τελευταία των πόλεων της Στερεάς και της Πελοποννήσου υπεδουλώθη εις τους Τούρκους. Ταχθείσα από των αρχών του ΙΕ' αιώνας υπό την προστασίαν των Ενετών, μετά την κατάλυσιν της Ενετικής πολιτείας περιήλθε μετά των Ιονίων νήσων εις την κατοχήν των Γάλλων.

Αλλά το 1814 παρεδόθη εις τους Άγγλους, οίτινες βραχύν μόνον χρόνον την εκράτησάν, απεμπολήσαντες αυτήν εις τους Τούρκους το 1817. Προ της παραδόσεως αυτής, συντελεσθείσης την 28η Απριλίου 1819, οι Παργινοί εις τετρακισχιλίους ανερχόμενοι, κατέλιπον την πατρίδα των, αφού προηγουμένως ανασκάψαντες τους πατρώους τάφους συνήθρισαν τα οστά και τα έκαψαν εις την πλατείαν της αγοράς δια να μη βεβηλωθούν υπό των Αλβανών.

Α'

Μαύρο πουλάκι, πόρκεσαι από τ' αντίκρο μέρη,
πες μου τί κλάψες θλιβερές, τί μάντρα μοιρολόγια
από την Πάργα βγαίνουν, πού τα βροντά ραγίζουν;
Μήνα την πλάκωσε Τουρκιά και πόλεμος την καίει
Δεν την επλάκωσε Τουρκιά, πόλεμος δεν την καίει.
Τους Παργινούς επούλησαν σα γίδια, σα γελάδια,
κι όλοι στην ξενιτιά θα παν να ζήσουν οι καημένοι.

Τραβούν γυναίκες τα μαλλιά, δένουν τ' άσπρα τους στήθια
μοιρολογούν οι γέροντες με μάντρα μοιρολόγια,
παπάδες με τα δάκρυα γδύνουν τες εκκλησιές τους.
Βλέπεις εκείνη τη φωτιά, μαύρο καπνό που βγαίνει;
Εκεί καίγονται κόκαλα, κόκαλα αντρεωμένων,
που την Τουρκιά τρομάζανε και το βεζήρη κάψαν.
Εκεί ναι κόκαλα γονιού, που το παιδί τα καίει,
να μην τα βρουν οι Λιάπηδες, Τούρκοι μην τα πατήσουν
Ακούς το θρήνο τον πολύν, όπου βογγούν τα δάση,
και το δάσος που γίνεται, τα μάντρα μοιρολόγια;
Είναι π' αποχωρίζονται τη δόλια την πατρίδα,
φιλούν τις πέτρες και τη γη κι ασπάζονται το χώμα.

Β'

Τρία πουλάκι αν' την Πρέβεζα διαβήκανε στην Πάργα,
το να κοιτάει την ξενιτιά, τ' άλλο τον Αγ Γιαννάκη,
το τρίτο το κατάμαυρο μοιρολογάει και λέει:

«Πάργα, Τουρκιά σε πλάκωσε, Τουρκιά σε τριγυρίζει.
Δεν έρχεται για πόλεμο, με προδοσία σε παίρνει.
Βεζήρης δε σ' ενίκησε με τα πολλά τ' ασκήρια.
Έφταναν Τούρκοι σα λαγοί το Παργινό τουφέκι,
κ' οι Λιάπηδες δεν ήθελαν να ετουν να πολέμησουν.
Είχες λεβέντες σα θειά, γυναίκες αντρεωμένες,
πότρωγαν βόλια για ψωμί, μπαρούτι για προσφάγι.
Τ' άσπρα πουλήσαν το Χριστό, τ' άσπρα πουλούν και σένα».

Πάρτε, μανάδες, τα παιδιά, παπάδες, τους αγίους.
Άστε, λεβέντες, τ' άρματα κι αφήστε το τουφέκι,
σκάψτε πλατιά, σκάψτε βαθιά, όλα σας τα κιβούρια,
και τ' αντρεωμένα κόκαλα ξεθάψτε του γονιού σας.
Τούρκους δεν επροσκύνησαν, Τούρκοι μην τα πατήσουν.

Πιο γνωστή είναι η δεύτερη παραλλαγή.

Οι στίχοι του δημοτικού τραγουδιού είναι ιαμβικοί δεκαπεντασύλλαβοι παροξύτονοι και συνθέτουν ένα συμπαγές και σφιχτοδεμένο ποιητικό σύνολο.

Παρ' όλα αυτά μπορεί να γίνει η εξής επί μέρους αδρή διάκριση.

Οι τρεις πρώτοι στίχοι αποτελούν μια εισαγωγή στο δράμα που θ' ακολουθήσει.

Στον 3ο στίχο εισάγεται ένα συμβατικό πρόσωπο, «το πουλί». Το ποιητικό μοτίβο των τριών πουλιών είναι κλασικό. Τα δύο πρώτα παραμένουν ανενεργά και κοιτάζουν σε αντίθετες κατευθύνσεις.

Το τρίτο πουλί το «κατάμαυρο» -χρώμα που προσημαίνει το θέμα που θ' ακολουθήσει- παίρνει ανθρώπινη φωνή και μοιρολογάει.

Στους στίχους 4 έως 11 ζητινιάζεται η προδοσία των Άγγλων και γίνεται αναφορά στην ανδρεία των Παργινών, σε ιστορικές περιόδους προγενέστερες της πώλησής της στους Τούρκους.

Οι Παργινοί θεώρησαν ότι προδόθηκαν από τους Άγγλους, επειδή ενώ ζήτησαν μόνοι τους την αγγλική προστασία και υποδέχθηκαν θερμά το αγγλικό αποβατικό άγημα, οι Άγγλοι ούτε καν τους ενημέρωσαν ότι η πόλη τους πουλήθηκε στους Τούρκους.

Το θέμα αυτό προκάλεσε την αγανάκτη-

ση πολλών Ευρωπαίων, όπως π.χ. του Γάλλου περιηγητή και συγγραφέα Πουκεβίλ, του Άγγλου στρατιωτικού και φιλέλληνα Τσώρτς και του Ιταλοζακύνθιου ποιητή Ούγο Φόσκο-λο. Ο Φόσκολο μάλιστα, εξόριστος στην Αγγλία, διαμαρτυρήθηκε έντονα για την αγγλική πολιτική στο βιβλίο του «Αι ατυχίες και η παραχώρησις της Πάργας» Λονδίνο 1819.

Στο βιβλίο αυτό συμπεριέλαβε και την παραλλαγή του δημοτικού τραγουδιού «Της Πάργας», την οποία παραθέτουμε πιο πάνω, ως Α.

Η αναδρομική αναφορά στην ανδρεία των Παργινών δίνεται με την παρομοίωση φεύγουν οι Τούρκοι **σα λαγοί** το Παργινό τουφέκι, αλλά και με τον καλοζυγισμένο στίχο: «είχες λεβέντες σα θειά, γυναίκες αντρεωμένες» όπου τα δύο φύλα ανταγωνίζονται στην ανδρεία.

Με δωρική λιτότητα εξαιρούνται οι γυναίκες με χαρακτηρισμό αναντίστοιχο για τη φύση τους ως «αντρεωμένες».

Δεν υπολείπονται της Λένως του Μπότοαρη ή της Δέσπως και στέκονται επάξια δίπλα στις γυναίκες που συναντάμε στο Β' Σχεδιάσμα των Ελευθέρων Πολιορκημένων του Σολωμού.

Στο στίχο 11 διατυπώνεται ένα σχόλιο, μία γνώμη καθολικού κύρους, που αναφέρεται στη δύναμη του χρήματος και ευρύτερα στη διάβρωση των συνεδρήσεων που αυτό προκαλεί, αφού τα τριάκοντα αργύρια έγιναν αιτία να προδοθεί ο Χριστός θα μπορούσε να μην προδοθεί για το χρήμα η Πάργα;

Οι τελευταίοι στίχοι περιέχουν μία προτροπή της οποίας αποδέκτες είναι με τη σειρά οι μανάδες, οι παπάδες και οι λεβέντες της Πάργας: οι πρώτες θα φροντίσουν για τα παιδιά· οι δεύτεροι για τις εικόνες των αγίων και οι τρίτοι θα ανασκάψουν τους τάφους των Πατέρων και θα προστατέψουν τα ιερά τους κόκαλα από τη βεβήλωση, αφού «Τούρκους δεν επροσκύνησαν, Τούρκοι μην τα πατήσουν».

Ο Ιταλός ποιητής Berchet έγραψε το ποίημα «Οι πρόσφυγες της Πάργας».

Η λαϊκή μούσα θα υμνεί την ιστορία και τη δόξα της Πάργας μαζί με τον Α. Κάλβο στην οδή «Εις Πάργαν», όπου αναφέρει:

«πλην της επιστροφής
εχάραξεν η ημέρα
Πάντοτε οι επουράνιοι
μεγάθυμον γένος
υπερασπίζον».

Στέλιος Αναστασία, Φιλολόγος

Καραγκιόζης Μια φιγούρα μύθος

Η πασίγνωστη φιγούρα του Καραγκιόζη του θεάτρου σκιών δεν είναι απόλυτα εξακριβωμένη.

Ο πιο γνωστός θρύλος του Καραγκιόζη είναι ότι ζούσε στην Προύσσα μαζί με τον Χατζηαβάτη ο οποίος ήταν εργολάβος οικοδομών.

Ανέλαβε λοιπόν ο Χατζηαβάτης να χτίσει το σαραί του Πασά και επειδή ο Καραγκιόζης ήταν ξυλουργός τον προσέλαβε στην δουλειά και τον έβαλε μάλιστα και πρωτομάστορα.

Ο Καραγκιόζης όμως έλεγε όλη μέρα αστεία στους μαστόρους και το σαραί του πασά δεν τελειώνει.

Αγανακτισμένος ο πασάς για την καθυστερήση καλεί τον Χατζηαβάτη και βέβαια εκείνος του αποκαλύπτει ότι λέγοντας ο Καραγκιόζης αστεία οι υπόλοιποι εργάτες όλη μέρα τον ακούνε και διασκεδάζουν και γι' αυτό αργούσε να τελειώσει το σαραί.

Ο πασάς καλεί τον Καραγκιόζη και τον φοβέρισε, όμως εκείνος συνέχισε να αστειεύεται και το αποτέλεσμα ήταν ο πασάς να τον θανατώσει.

Δυστυχώς ο πασάς αρρώστησε βαριά από την αδικία που είχε κάνει. Ο άδικος χαμός του Καραγκιόζη εξόργισε και το λαό και έτσι αναγκάστηκε ο πασάς και έκτισε ένα μεγαλοπρεπέστατο μνημείο στην Προύσσα και έθαψε εκεί τον Καραγκιόζη για να ηρεμήσει τον λαό αλλά και τις τύψεις του.

Δυστυχώς καλά δεν γινότανε και έτσι οι υπόλοιποι αγάδες για να τον διασκεδάσουν φωνάξαν τον Χατζηαβάτη να λέει διάφορα αστεία του Καραγκιόζη για να ευθυμήσει ο αγάς.

Μια μέρα ο Χατζηαβάτης έκοψε ένα χαρτί και ζωγράφισε τον Καραγκιόζη, τέντωσε και ένα πανί και το φώτισε και άρχισε να δίνει παραστάσεις.

Ο πασάς διασκεδάζε πάρα πολύ και από τη χαρά του έδωσε άδεια να δίνει παραστάσεις ο Χατζηαβάτης όπου θέλει.

Λέγεται λοιπόν ότι κάπως έτσι δημιουργήθηκε ο Καραγκιόζης.

Υπάρχει όμως και ένας άλλος θρύλος για τον Καραγκιόζη.

Στην Ύδρα, όπως αναφέρει ο θρύλος, ζούσε περίπου τον 18ο αιώνα ένας Έλληνας ονόματι Μαυρομάτης.

Ο Μαυρομάτης λέγεται ότι ήρθε στην Τουρκία από την

Κίνα με το θέατρο σκιών του. Αποφασίζοντας να μείνει μόλις στην Πόλη, αναγκάστηκε να προσαρμόσει τόσο τη ζωή του, όσο και το θέατρό του στα ήθη και έθιμα των Τούρκων.

Ονόμασε λοιπόν τον πρωταγωνιστή του Καραγκιόζο-Καραγκιόζη στα Ελληνικά, όπου στα Τούρκικα σημαίνει Μαυρομάτης.

Ο Μαυρομάτης πέθανε στην Τουρκία και από πληροφορίες αναφέρει ότι βοηθός του ήταν ο Γιάννης Μπράχαλης ο οποίος έφερε και τον Καραγκιόζη στην Ελλάδα.

Σήμερα στην Προύσα υπάρχει το άγαλμα του Καραγκιόζη, οικειοποιώντας κατ' αυτόν τον τρόπο τον Καραγκιόζη ως Τούρκο υπήκοο.

Θα πρέπει ν' αναρωτηθούμε πώς είναι δυνατό να ήταν Τούρκος υπήκοος και να είχε Έλληνες χαρακτήρες. Ο ίδιος φαίνεται ως κλασικός κατεργάρας και ευρηματικός Έλληνας στα έργα του και σχεδόν σε όλα τα σκέτς του ασχολείται με την καθημερινή ζωή των Τούρκων υποβιβάζοντας πάντα τη νοημοσύνη τους. Ο Καραγκιόζης και ο Χατζηαβάτης ασχολήθηκαν με την καθημερινή ζωή των Τούρκων κατ' ανάγκη και των υποτελών τους. Στέκι του το παζάρι, ο τόπος των βιοτεχνών, των πραγματευτάδων και γι' αυτό ο Καραγκιόζης γίνεται ο ήρωας του εμπορίου και ο Χατζηαβάτης ο ήρωας των γραφιάδων.

Βοηθητικοί χαρακτήρες αλλά και πιο συνηθισμένοι είναι:

Το Κολλητήρι, ο Κοπρίτης και ο Μιρικόκος τα τρία παιδιά του Καραγκιόζη.

Η Αγλαΐα η γυναίκα του Καραγκιόζη.

Ο Μπαρμπα-Γιώργος, θεός του Καραγκιόζη, βλάχος αγριάνθρωπος, ο οποίος δένει τον Βελιγκέκα προστατεύοντας τον ανηψιό του.

Ο Σταύρακας, μάγκας, κουτσαβάκης.

Ο Σιόρ Διονύσιος ή Νιόνιος, Ζακυνθινός με Ιταλική παιδεία και έντονη επανησιακή προφορά.

Ο Μορφονιός «μαμάκας» άσχημος με μία τεράστια μύτη, ο οποίος πιστεύει ότι είναι ωραίος.

Ο Εβραίος, συνήθως πλούσιος.

Ο Βελιγκέκας, φύλακας στο σαραί, μονίμως χτυπάει τον Καραγκιόζη κάθε φορά που θέλει να μπει μέσα.

Ο Βεζύρης και η κόρη του Βεζύρη, αντικείμενο πόθου του Καραγκιόζη η Βεζυροπούλα.

Το πέρασμα 100 χρόνων στην παραλία της Πάργας

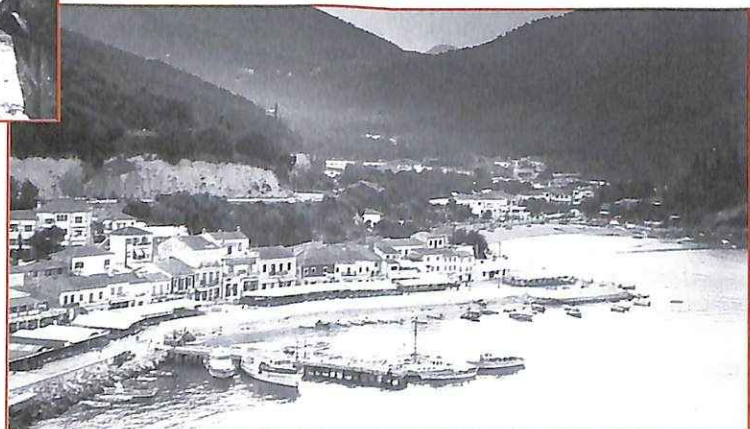

Παραλία Πάργας γύρω στο 1890.
Φωτογραφικό αρχείο Νικολάου Δ. Καράμπελα

Παραλία Πάργας (1905)

Στο κτίριο κυματίζει η ημισέληνος και μας είναι γνωστό ότι καταστράφηκε από φωτιά. Στο συγκεκριμένο σημείο σήμερα είναι τα δύο κτίρια, το παλιό Ταχυδρομείο και η οικία Ζούλα κατασκευής λίγο πριν το 1930.

Παραλία Πάργας (1999)

Το έλος Καλοδικίου - Η Λίμνη με τα νούφαρα και οι σημαντικοί υδροβιότοποι της Ηπείρου

Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος

Σημαντικοί υδροβιότοποι ή υγρότοποι υπάρχουν και σε άλλα μέρη της Ηπείρου, οι οποίοι είναι είτε φυσικοί υγρότοποι όπως οι εκβολές, τα δέλτα, οι λίμνες, οι λιμνοθάλασσες, τα έλη, οι πηγές –οι οποίοι δημιουργούνται χωρίς τη μεσολάβηση του ανθρώπου– είτε οι τεχνητοί υγρότοποι όπως οι αλυκές, οι τεχνητές λίμνες και οι ορυζώνες, οι οποίοι δημιουργούνται για να καλύψουν συγκεκριμένες οικονομικές ανάγκες του ανθρώπου.

Ένα από τα σημαντικότερα ποτάμια της Ηπείρου είναι ο Άραχθος, ο οποίος στην αρχαιότητα ονομαζόταν Ίναχος και ήταν πλωτός μέχρι την πόλη Αμβρακία.

Τα νερά του συγκεντρώνονται από το μεγαλύτερο μέρος του ορεινού όγκου μεταξύ Μετσόβου και Τζουμέρκων. Στη θέση Κλίφκη δέχεται τα νερά από υπόγειο ποτάμι που εκβάλλει εκεί. Διασχίζει την πεδιάδα της Άρτας και εκβάλλει τα νερά του με μεγάλο Δέλτα εξαιρετικού υδροβιότου στον Αμβρακικό κόλπο.

Τα νερά του τροφοδοτούν τα υδροηλεκτρικά εργοστάσια Πουρναρίου και Αγ. Νικολάου. Στο υδροηλεκτρικό φράγμα Πουρναρίου έχει δημιουργηθεί τεχνητή λίμνη η οποία θεωρείται αξιόλογος υδροβιότοπος.

Στον Αμβρακικό κόλπο βρίσκεται η λιμνοθάλασσα Τσοπέλι και απέχει 11 χλμ. από την πόλη της Πρέβεζας. Οι φυσιολάτρες μπορούν να την απολαύσουν από τα ορνιθολογικά παρατηρητήρια που είναι τοποθετημένα σε διάφορα σημεία γύρω από τη λιμνοθάλασσα, είτε κάνοντας περίπατο στη λουρονησίδα που τη χωρίζει από τον Αμβρακικό κόλπο. Αυτή η νησίδα αποτελεί και τη μεγαλύτερη οστρακοπαραλία της Πρέβεζας.

Την άνοιξη αργυροπελεκάνοι, νανογλαρόνια και ποταμόγλαροι φωλιάζουν στις μικρές νησίδες της λιμνοθάλασσας.

Βόρεια της λιμνοθάλασσας εκβάλλει ο ποταμός Λούρος. Το δέλτα που σχηματίζει αποτελεί σημαντικό βιότοπο της περιοχής.

Το Δέλτα του Καλαμά είναι ένας μεγάλος υδροβιότοπος με ιδιαίτερα μεγάλη οικολογική σημασία και ανέρχεται στα 8.531 εκτάρια. Παρουσιάζει πλούσια βιοποικιλότητα και λόγω της θέσης του αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της Δυτικής μεταναστευτικής οδού των πουλιών. Βρίσκεται ανάμεσα στη Σαγιάδα, Ράγιο και Ηγουμενίτσα.

Στολίδι βέβαια της Ηπείρου η λίμνη Παμβώτιδα, έχει επιφάνεια 23 τετραγ. χιλ. και είναι 470μ. πάνω από την ε-

πιφάνεια της θάλασσας. Η λίμνη σχηματίστηκε το 10.000 π.Χ. Το βάθος της κυμαίνεται από 3-13 μέτρα και έχει περίμετρο 33 χιλ. Στη δυτική όχθη εκτείνεται η πόλη των Ιωαννίνων.

Στους καλαμιώνες της δημιουργήθηκε εξαιρετικός υδροβιότοπος. Η λίμνη έχει χέλια, βατράχια, καραβίδες, γουλιάνους, κυπρίνους, τα οποία ψαρεύονται από τους ντόπιους ψαράδες, αγριόπαπες καθώς και πολλά αμφίβια και μεταναστευτικά πουλιά.

Το 1434 ο Ντουραχάν πασάς της Ρούμελης πέρασε με το στρατό του πάνω από την παγωμένη λίμνη νομίζοντάς τη για ξηρά. Ο ίδιος το απέδωσε σε θαύμα και έχτισε τη χριστιανική μονή Ντουραχάνης.

Στα νερά της λίμνης ο Αλή Πασάς έπνιξε την όμορφη Γιαννιώτισσα κυρά-Φροσύνη, μαζί με άλλες 16 γυναίκες.

Η λίμνη αποτελεί ένα εξαιρετικό και ευαίσθητο οικοσύστημα, το οποίο ανήκει στο Ευρωπαϊκό Δίκτυο Προστατευόμενων Περιοχών (NATURA 2000).

Απάντηση του ΚΟΥΙΖ τεύχους 79

Το κοριτσάκι της φωτογραφίας είναι η αγαπημένη μας Μαίρη Κορμπάλα.

Οι πτωχεύσεις της Ελλάδας από την ίδρυση του Ελληνικού κράτους

Συνέχεια από τη σελίδα 1

λο που ο Όθωνας κατέφυγε σε αντιλαϊκά μέτρα. Έγιναν απολύσεις από το δημόσιο, μειώσεις και καταργήσεις μισθών και βέβαια το 1843 για δεύτερη φορά πτωχεύει η Ελλάδα.

Ο Χαρ. Τρικούπης από το 1880 μέχρι το 1893 που κυβερνά -με μικρά χρονικά διαστήματα- κυβέρνησαν οι Δηλιγιάννης, Βάλβης, Σωτηρόπουλος- θέλοντας να κάνει μεγάλα έργα για την Ελλάδα, επιβάλλει φόρους στα καπνά, στο κρασί, στα δημητριακά προϊόντα, στις οικοδομές και πήρε και τρία μεγάλα δάνεια.

Με στόχο την εκβιομηχάνιση της χώρας έκανε μεγάλα έργα, όπως τη διάνοιξη της Διώρυγας της Κορίνθου, την αποξήρανση της λίμνης Κωπαΐδας, την κατασκευή σιδηροδρομικού και οδικού δικτύου κ.λπ.

Και πάλι, πολλά τα έργα, λίγα τα χρήματα, το 1893 ο Χαρ. Τρικούπης κηρύσσει την τρίτη πτώχευση λέγοντας την κλασική φράση «δυστυχώς επτωχεύσαμεν».

Το 1897 ο Δηλιγιάννης κηρύσσει τον Ελληνοτουρκικό πόλεμο, έναν καταστροφικό για την Ελλάδα πόλεμο, διότι μετά το τέλος του πολέμου της επιβλήθηκε πολεμική αποζημίωση και Διεθνής Οικονομικός Έλεγχος.

Από το 1824-1897 η Ελλάδα πήρε 10 εξωτερικά δάνεια, με συνολικό ποσόν 770 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα και βέβαια, ως συνήθως, παρέλαβε τα 464.100.000. Τα υπόλοιπα ήταν τιμή έκδοσης και διάφορα άλλα έξοδα-κρατήσεις.

Και επειδή η ιστορία επαναλαμβάνεται με τρομερή ακρίβεια, το 1897 το Δ.Ν.Τ. της εποχής, το οποίο λεγόταν ΔΟΕ (Διεθνής Οικονομική Επιτροπή) εγκαθίσταται στην Ελλάδα θέτοντας όρια και επιβάλλοντας διάφορα σκληρά οικονομικά μέτρα τα οποία ολοκληρώθηκαν και με νόμο από την Ελληνική Βουλή στις 23-2-1898.

Οι αρμοδιότητες της επιτροπής ήταν η είσπραξη και η διαχείριση των εσόδων του ελληνικού κράτους. Η γνωμάτευση για την έκδοση χρήματος, η σύναψη νέων δανείων, οι προσλήψεις, οι απολύσεις, οι μεταθέσεις ακόμα και οι προαγωγές των δημοσίων υπαλλήλων ήταν κάτω από την έγκριση της ΔΟΕ.

Η Επιτροπή αυτή όπως καταλαβαίνετε δεν εξυπηρετούσε τα συμφέροντα της χώρας μας αλλά τα συμφέροντα των ομολογιούχων δανειστών.

Η Διεθνής Οικονομική Επιτροπή αφού εξάντλησε τους Έλληνες με δυσβάστακτους φόρους, έφυγε μετά από 87 χρόνια από τον τόπο μας!

Από την περίοδο των Βαλκανικών πολέμων 1912-1914 η Ελλάδα παίρνει τέσσερα εξωτερικά δάνεια ύψους 521.000.000 γαλλικών φράγκων.

Με τα δάνεια αυτά ξεπληρώθηκαν τα παλιά δάνεια και χρηματοδοτήθηκαν οι πόλεμοι.

Από το 1912-1922 γίνεται η εκστρατεία στην Τουρκία με αποτέλεσμα τη Μικρασιατική καταστροφή, η οποία είχε και τις οικονομικές της επιπτώσεις.

Από το 1922 και μετά ο πληθυσμός αυξάνεται εξαιτίας των προσφύγων και λαμβάνοντας μέτρα για την αποκατάστασή

τους, για τη σταθεροποίηση της δραχμής και για την εξυπηρέτηση παλαιότερων δανείων, ξαναπαίρνει η Ελλάδα στο χορό των δανείων.

Εννέα εξωτερικά δάνεια ύψους 992.000.000 χρυσών φράγκων ή 14.900.000.000 δρχ. παίρνει η Ελλάδα από το 1924-1931.

Συνολικά μέσα σ' έναν αιώνα περίπου, από το 1824-1932, η Ελλάδα έχει δανεισθεί 2.200.000.000 χρυσά φράγκα.

Μέχρι το 1932 είχε αποσβέσει 2.380.000.000 χρυσά φράγκα, 183 δις περισσότερα είχαμε δανεισθεί και πάλι χρωστούσε η Ελλάδα 2 δις. χρυσά φράγκα.

Το 1929 η παγκόσμια οικονομική κρίση χτύπησε και την Ελλάδα και παρά τα έκτακτα οικονομικά μέτρα που επιβλήθηκαν στους Έλληνες, το 1932 κηρύχθηκε η τέταρτη πτώχευση.

Ξεκινά από το 1929 με την κατάρρευση (κραχ) του αμερικανικού χρηματιστηρίου της Ν. Υόρκης και σταδιακά επεκτείνεται η κρίση και στις οικονομίες των κρατών της Ευρώπης και κυρίως σ' αυτές των ασθενέστερων κρατών, όπως η Ελλάδα.

Ο Ελευθέριος Βενιζέλος που είχε σαν στόχο την οικονομική ανασυγκρότηση της χώρας, είχε δρομολογήσει μεγάλα δημόσια έργα, που θα ωφελούσαν την ευημερία της χώρας.

Δυστυχώς η γενική κρίση, ο υπερβολικός δανεισμός, ο ρόλος των τραπεζών στην εσωτερική αγορά, η υποτίμηση του νομίσματος, η χαμηλή αγοραστική, αξία ωθούν τον Ελ. Βενιζέλο σε παραίτηση και την Ελλάδα σε πτώχευση.

Ο τελικός διακανονισμός όλων των προπολεμικών χρεών της Ελλάδας έγινε από τον Σπύρο Μαρκεζίνη στα 1952-1953.

Για την ιστορία αναφέρουμε ότι το 1953 γίνεται συμφωνία για κούρεμα του Γερμανικού χρέους, την οποία υπέγραφε και η Ελλάδα -ισοπεδωμένη τότε από τη Γερμανία- με αποτέλεσμα την ανάκαμψη της οικονομίας της Γερμανίας.

ΚΟΥΙΖ

Ποιός είναι;

Ο παχουλός μπέμπης στα χέρια του παπα-Γιάννη Παπαχαλαράμπους γεννήθηκε το 1967 και βαφτίστηκε το 1968 στους Αγίους Αποστόλους, ενορία του, που βρίσκεται και το πατρικό του. Σήμερα ζει και εργάζεται σε Σκανδιναβική χώρα και είναι πατέρας τριών παιδιών.

Εθνικές Βουλευτικές Εκλογές 2012 - Αποτελέσματα Δημοτικής Ενότητας Πάργας

Εθνικές Βουλευτικές Εκλογές

6-5-2012

Στα δέκα από τα δέκα εκλογικά κέντρα της εκλογικής περιφέρειας Πάργας (Πάργα, Ανθούσα, Αγιά, Αγία Κυριακή, Λιβαδάρι), σε σύνολο εγγεγραμμένων 4.197, ψήφισαν 2.587 το 67%, αποχή από της εκλογές 1.610 το 38,36%. Από αυτά έγκυρα 2.499 ψηφοδέλτια (96,6%), άκυρα 56 ψηφοδέλτια (2,16%), λευκά 32 ψηφοδέλτια (1,24%). Ψηφίστηκαν 21 κόμματα και έχουμε:

	Ψήφοι	Ποσοστό
Νέα Δημοκρατία	600	24,01%
ΠΑ.ΣΟ.Κ.	566	22,65%
ΣΥΡΙΖΑ	335	13,41%
Δημοκρατική Αριστερά	182	7,28%
Χρυσή Αυγή	175	7%
Ανεξάρτητοι Έλληνες	111	4,44%
Κ.Κ.Ε.	110	4,4%
Οικολόγοι Πράσινοι	93	3,72%
Δημοκρατική Συμμαχία	58	2,32%
ΛΑ.Ο.Σ.	55	2,2%
ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α.	43	1,72%
Δημιουργία Ξανά	36	1,44%
Κόμμα Πειρατών Ελλάδας	32	1,28%
Κίνημα δεν πληρώνω	31	1,24%
Δράση - Φιλελεύθερη συμμαχία	27	1,08%
ΟΧΙ	15	0,6%
Κοινωνική συμφωνία	13	0,52%
Κοινωνία πολιτική παράταξη	6	0,24%
Ένωση Κεντρώων	5	0,2%
Σύνδεσμος Εθνικής Ενότητας	3	0,12%
ΚΚΕ (μ-λ)	2	0,08%
Ο.Α.Κ.Κ.Ε.	1	0,04%

Εθνικές Βουλευτικές Εκλογές

17-6-2012

Στα δέκα από τα δέκα εκλογικά κέντρα της εκλογικής περιφέρειας Πάργας (Πάργα, Ανθούσα, Αγιά, Αγία Κυριακή, Λιβαδάρι), σε σύνολο εγγεγραμμένων 4.219 (22 περισσότεροι από την προηγούμενη εκλογική αναμέτρηση του Μαΐου), ψήφισαν 2.538 το 67% (49 λιγότεροι από την προηγούμενη εκλογική αναμέτρηση του Μαΐου), αποχή από της εκλογές 1.681 το 39,84%. Από αυτά έγκυρα 2.506 ψηφοδέλτια (98,74%) και είχαμε άκυρα 21 ψηφοδέλτια (0,83%) και λευκά 11 ψηφοδέλτια (0,43%). Ψηφίστηκαν 17 κόμματα και έχουμε:

	Ψήφοι	Ποσοστό
Νέα Δημοκρατία	870	το 34,72% (+270)(600 - 24,01%)
ΣΥΡΙΖΑ	516	το 20,59% (+181)(335 - 13,41%)
ΠΑ.ΣΟ.Κ.	492	το 19,63% (-074)(566 - 22,65%)
Δημοκ. Αριστερά	206	το 08,22% (+024)(182 - 07,28%)
Χρυσή Αυγή	140	το 05,59% (-035)(175 - 7,00%)
Ανεξάρτητοι Έλληνες	095	το 03,79% (-016)(111 - 04,44%)
Κ.Κ.Ε.	060	το 02,39% (-050)(110 - 04,40%)
Δημιουργία Ξανά	025	το 01,00% (-011)(036 - 1,44%)
Οικολόγοι Πράσινοι	022	το 00,88% (-071)(093 - 3,72%)
ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α.	019	το 00,76% (-024)(043 - 01,72%)
ΛΑ.Ο.Σ.	017	το 00,68% (-038)(055 - 02,20%)
Κόμ.Πειρατών Ελλάδας	016	το 00,64% (-016)(032 - 01,28%)
Παναθηναϊκό κίνημα	011	το 00,44% (+011)(000 - 00,00%)
Κίνημα δεν πληρώνω	008	το 00,32% (-023)(031 - 01,24%)
Κοινωνία πολ.παράταξη	004	το 00,16% (-002)(006 - 00,24%)
Ένωση Κεντρώων	003	το 00,12% (-002)(005 - 00,20%)
ΚΚΕ (μ-λ)	002	το 00,08% (=000)(002 - 00,08%)
Δημοκρατική Συμμαχία	000	το 00,00% (-058)(058 - 02,32%)
Δημιουργία Ξανά	000	το 00,00% (-036)(036 - 01,44%)
Δράση-Φιλελ. Συμμαχία	000	το 00,00% (-027)(027 - 01,08%)
ΟΧΙ	000	το 00,00% (-015)(015 - 00,60%)
Κοινωνική συμφωνία	000	το 00,00% (-013)(013 - 00,52%)
Σύν. Εθνικής Ενότητας	000	το 00,00% (-003)(003 - 00,12%)
Ο.Α.Κ.Κ.Ε.	000	το 00,00% (-001)(001 - 00,04%)

Πηγή: Πρωτοδικείο Πρέβεζας 9-5-2012 και 19-6-2012

Φωτο οκίες του παρελθόντος

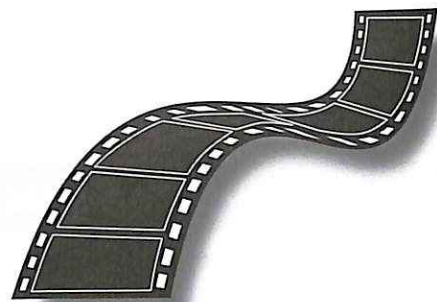

(1973) Πέτρος Τσάνος, Αλέκος Ευθυμίου, Άγγελος Παναγιωτίδης, Δημήτρης Ευθυμίου

(1960) Βαγγέλης Ρίζος και Νίκος Τσάκας

Φωτορεπορτάζ

05.05.2012 Γιώργος Μήτσουλας και Νικολέτα Μουσελίμη.

12.05.2012 Θεοφάνης Βέργος και Όλγα Μπαλωμένου.

12.05.2012 Αθανάσιος Λήμιου και Αλεξάνδρα Ντόκου.

26.05.2012 Σπυρίδων Ντάλιας και Άννη-Τριάδα Ρέντζου.

10-4-2012 Ποδοσφαιρική Ομάδα «Απόλλων» Πάργας
Γούργας Γερ. Πρόεδρος, Παναγιωτίδης Αγγ. Αντιπρόεδρος, Φωτόπουλος Λ. Γ. Αρχηγός,
Βουρεκάς Φ. Έφορος, Μουστάκας Γ. Προπονητής.

23-12-2011: Κατερίνα Βέκιου, Δημήτρης Γκίνης.

25-3-2012 Δάσκαλοι 1ου και 2ου Δημοτικών Σχολείων Πάργας.
Α. Παπανικολάου, Σ. Νίκας, Α. Λήμας, Ε. Λέκκα-Νίκα, Α. Παπανίκας, Ε. Βέκιου,
Η. Μπόλωσης, Π. Πατέρας

22-3-2012: Έκθεση εικαστικών Συλλόγου «The Link», Λιθικής Σύλλογος Πάργας.
Karina Voureka, Gigi Troch, Francesca Felici.